

ע"פ 62221/12/16 - מחמוד אבו עואד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 פברואר 2017

עפ"ג 62221-12-16 אבו עואד נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער מחמוד אבו עואד

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ראיס אבו סייף ועו"ד עווד עבד אל חלים

ב"כ המשיבה עו"ד אילן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בתיק פלילי 16-03-24352 (בית משפט השלום בראשל"צ) בעבירות של שהייה בלתי חוקית, קשירת קשר לפשע, החזקת פריצה לרכב בצוותא, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, זיוף תעודת זהות, החזקת נכס חשוד כגנוב בצוותא וסיוע לגניבת רכב נושא שני אישומים על פי העובדות המתוארות ברישא גזר הדין ונידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, ל-10 חודשי מאסר על תנאי, 6 חודשי מאסר על תנאי ו-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ותשלום קנס בסך ₪ 10,000 ולפסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וגובה הקנס וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה ביהמ"ש קמא שלא התחשב במידה ראויה בנסיבותיו האישיות של המערער, במצבו הכלכלי ובמצבם הרפואי של אימו ובנו.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי ביהמ"ש קמא לא התחשב במידה הראויה בתיקון המשמעותי שתוקן כתב האישום בכך שאחד האישומים נמחק, ואילו באישום השני שונתה הוראת החיקוק מגניבת רכב בצוותא לסיוע לגניבת רכב בצוותא.

לטענת ב"כ המערער ביהמ"ש קמא שגה שקבע שהמערער היה דומיננטי בביצוע המעשים והיה לו תפקיד מרכזי בביצועם, שכן הוא היה שותף בהעברת הרכב הגנוב לבקשתו של מוביל כלי הרכב הגנובים, אך בפועל נהג רק ברכב אחד ולכן לא הייתה סיבה להחמיר בעונשו.

לא למותר לציין כי שניים משותפיו הנטענים של המערער לביצוע העבירות נושא מאסרו כפרו בעבירות המיוחסות להם ומשפטיהם טרם הסתיים.

באשר לעבירת הזיוף, טוען ב"כ המערער כי זו באה כדי לאפשר את כניסתו של המערער ארצה לצורכי עבודה ופרנסה ולא כדי לבצע את העבירות נושא גזר הדין, אשר התבצעו לאחר שהחברים האחרים לכנופיה עליה נמנה המערער שידלו אותו לבצע את העבירות נושא גזר הדין.

גם באשר למתחם הענישה טוען ב"כ המערער שגה ביהמ"ש קמא, שכן על פי פסיקה שהציג בפני ביהמ"ש קמא ובפניו מתחם הענישה צריך להיות לגבי מעשה אחד בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

ב"כ המערער טוען עוד כי ביהמ"ש קמא לא התחשב בהודאתו של המערער, אשר הביאה למעצרו של האחרים וחסכה מזמנו של ביהמ"ש.

ב"כ המערער טוען כי לא היה מקום להטיל קנס בסכום של 10,000 ₪ על המערער, שכן הכסף שאמור היה לקבל מהאחרים היה בסכום קטן משמעותית מגובה הקנס, וגם אותו לא קיבל המערער מאחר ונתפס בכף.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשי המאסר והקנס שהוטלו על המערער וטוענת כי מתחם הענישה שנקבע וגובה הקנס נקבעו בהתאם לפסיקה הנוהגת על מנת לשרש את נגע גניבת כלי הרכב והעברתם לתחומי הרשות, תוך גרימת נזקים לבעלי הרכב, ומאחר שמדובר בעבירות שנועדו למען בצע כסף, גם עונש הקנס שהוטל על המערער הוא מוצדק.

לטענת ב"כ המשיבה ביהמ"ש קמא התחשב בהודאתו של המערער ובנסיבותיו האישיות, אך אין בכל אלה כדי להצדיק הפחתה בעונש המאסר ובגובה הקנס שהוטלו על המערער.

אנו רואים עין ועין עם ביהמ"ש קמא את חומרת התנהגותו של המערער, שכן גם אם העבירות של גניבת רכב מיוחסות למערער מכוח היותו שותף לאחרים, ולא בגין מעשים שעשה בעצמו, הרי יש מקום לענישה מחמירה כאשר מדובר במי שנותן ידו לגניבת כלי רכב שחונים ליד בתי בעליהם, ולהעברתם לחניון על מנת להעביר אותם לתחומי הרש"פ, כך שלבעליהם יגרם נזק ממוני ורגשי שאיננו ניתן לפיצוי.

ביהמ"ש קמא קבע, ובצדק, כי מדובר בתכנון מוקדם וקפדני של העבירות נושא מאסרו של המערער, ועל היותו של המערער חוליה משמעותית בשרשרת, שכן על פי עובדות האישום הראשון המערער, שנכנס ארצה בתעודת זהות מזויפת, הגיע למקום החניה של הרכב הגנוב, סמוך לבית בעלת הרכב, והעביר אותו מהחניון אליו הובא על ידי אחרים למחסום, שם נתפס בכף.

לא למותר לציין כי בכלי הרכב הגנובים, כמו גם ברכב האופר, נושא האישום הראשון, נתפסו כלי פריצה ומכשירי רכב שבהם השתמשו הפורצים והגנבים לגניבת כלי הרכב.

גם באשר לאישום השני, שבו הורשע המערער בסיוע לביצוע העבירות, נטל המערער חלק כאשר נהג ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, כפי שנהג גם ברכב הגנוב נושא האישום הראשון לעבר אותו מחסום על מנת להעביר אותו לתחומי הרש"פ.

בית המשפט קמא קבע, ובצדק, כי המערער פגע פגיעה משמעותית, ממשית ומוחשית, בערכים המוגנים של שמירה על קניינים של בעלי הרכב ועל תחושת הביטחון שלהם כאשר החנו את כלי הרכב ליד מקומות מגוריהם והמערער, גם אם בשלב מאוחר יותר, העביר אותם מהחניון שם נמצאו למחסום על מנת להעבירם לתחומי הרש"פ, כוונה שסוכלה רק בשל תפיסתו בכף ליד המחסום.

בית המשפט קמא התייחס בחומרה ראויה, ובצדק, לדרך כניסתו של המערער לתחומי מדינת ישראל ולנהיגתו בכלי הרכב ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח ואיננו מקבלים את טענת ב"כ המערער שהמערער נכנס ארצה לצורכי עבודה ופרנסה שכן זמן קצר לאחר כניסתו ארצה הוא חבר לכנופיה שהיה חלק ממנה בביצוע העבירות נושא גזר הדין.

בית המשפט קמא התייחס לנזק שנגרם, כאמור, לבעלי הרכב, הגם שנתפסו לפני העברתם לתחומי הרש"פ, שכן נגרמו לאותם כלי רכב נזקים חמורים בזמן הפריצה לתוכם לצורך גניבתם.

לאור האמור לעיל, מתחם הענישה שנקבע ע"י ביהמ"ש קמא, הוא מתחם מוצדק שמשקף את מדיניות הענישה הראויה כפי שהוצגה בפני ביהמ"ש קמא ע"י ב"כ המאשימה ופסקי הדין שהוצגו בפני ביהמ"ש קמא ובפניו, אינם תואמים את מדיניות הענישה, שכן חלקם מתייחס למעשים חמורים פחות מאלה נושא גזר הדין.

איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער לפיה ביהמ"ש קמא לא התחשב בנסיבות המקלות של המערער, כפי שנטענו בפניו ובפניו, ונתמכו במסמכים רפואיים ובמסמך המלמד על חובותיו של המערער שכן ביהמ"ש קמא קבע כי מאסר בפועל לתקופה ממושכת יפגע במערער מאחר ומדובר במי שהוא תושב הרש"פ, שלא יזכה לחופשות ויזכה לביקורי משפחה לעיתים רחוקות בלבד.

בית המשפט קמא התחשב בהודאתו של המערער, שנטל אחריות על מעשיו והביע חרטה על ביצועם, ונתן את המשקל הראוי גם לעברו של המערער בעבירות של שימוש במסמך מזויף, שהייה בלתי חוקית והתחזות לאדם אחר בגינם ריצה מאסרים בפועל לתקופות לא קצרות, גם אם עברה תקופה לא קצרה מאז ביצוען.

באשר לקנס הכספי, קבע ביהמ"ש קמא כי מדובר בהליך עונשי נדרש לאור כוונת המערער להפיק טובת הנאה כספית ממעשיו נושא הרשעתו, גם אם בסופו של יום לא זכה לתמורה כזו, לטענתו, בשל תפיסתו בכף בטרם העברת כלי הרכב הגנובים לתחומי הרש"פ.

חרף האמור, נראה לנו כי ביהמ"ש קמא לא התחשב במידה ראויה באשר לגובה הקנס בכך שהמערער עומד לרצות תקופת מאסר לא קצרה יחסית, ובמצבו הכלכלי כפי שבא לביטוי במסמך בדבר חוב של עשרות אלפי שקלים, שחב המערער.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר שהוטל על המערער, אך קובעים כי תחילתו תהיה ביום מעצרו, 29/02/2016.

אנו קובעים כי המערער ישלם קנס בסכום של 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים רצופים ושווים של 500 ₪ כל חודש, החל מיום 01/07/2017.

לא יעמוד המערער בתשלום שני תשלומים רצופים, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ויועבר לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות.

יתר חלקי גזר הדין, בתיק פלילי 13-03-24352 (בית המשפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

<#3#

ניתן והודע היום ל' שבט תשע"ז, 26/2/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא אב"ד	זהבה בוסתן, שופטת	שמואל בורנשטיין, שופט
--------------------------------	--------------------------	------------------------------